

Y CÔNG ĐỨC KATHINA

HT. Đông Minh Soạn

---o0o---

Nguồn

www.quangduc.com

Chuyển sang ebook 18 – 8 - 2009

Người thực hiện : Nam Thiên – namthien@gmail.com

Link Audio Tại Website <http://www.phatphaponline.org>

---o0o---

Theo Tứ phần luật tạng, Đức Phật dạy: Nay các Tỳ-khưu! An cư xong, Tỳ-khưu có bốn việc cần phải làm:

- Một là Tỳ Tứ (yêu cầu người chỉ lỗi làm cho mình).
- Hai là giải giới (xả giới của mùa an cư).
- Ba là kết giới (trả lại giới của Già-lam).
- Bốn là thọ y công đức.

Thọ y công đức thì chúng Tăng được hưởng năm quyền lợi trong thời gian năm tháng (kể từ sau ngày Tỳ tứ). Năm quyền lợi đó là:

- Một là được chứa y dư (ngoài ba y đã thọ).
- Hai là được lia y ngũ (một trong ba y).
- Ba là được ăn riêng chúng.
- Bốn là được ăn nhiều bữa (trước giờ Ngọ).
- Năm là vào xóm làng trước và sau bữa lẩn khỏi báo cáo.

Còn Phật tử cúng dường lễ thọ y công đức thì được những phước báu như sau: (Trích nguyên văn "Đại Lễ Dâng Y Casa" của Tỳ-khuru Bửu Chơn dựa vào kinh tạng Pali soạn dịch, xuất bản năm 1971).

Giải về phần phước báu thí chủ.

Vấn: Thí chủ có tâm trong sạch dâng y Kathina đến chư Tăng thì sẽ được phước báu như thế nào?

Đáp: Thí chủ nào có tâm trong sạch dâng y Kathina đến chư Tăng thì sanh lên kiếp nào đều có sắc đẹp, y phục đầy đủ không thiếu chi. Nếu người nam thì sau này gặp Phật nghe pháp xong, muốn xuất gia thì sẽ trở thành Ehibhikkhu: nghĩa là khi muốn xuất gia bạch Phật, Đức Phật bèn gọi Ehibhikkhuvo: Người trở thành Tỳ-khuru đi, khi ấy tự nhiên do phước báu của lễ Kathina mà vị ấy trở nên một vị Tỳ-khuru có đủ tam y quả bát và tám món vật phụ tùng, y như vị Tỳ-khuru đã xuất gia lâu rồi vậy, khỏi cần phải cạo tóc và kiếm y bát chi cả. Còn người nữ thì không trở thành Ehibhikkhu được, nhưng sanh lên kiếp nào cũng có y phục dồi dào đầy đủ, lại thêm có sắc đẹp hơn người.

Đừng nói chi đến sự dâng cúng y đầy đủ như bây giờ mà dẫu cho khi có người làm lễ dâng, mình hùn kim chỉ để may y thôi nhưng phước báu cũng không kể hết được.

Như có một sự tích như sau:

Một thuở nọ, có một vị đại phú gia tên Sirīsetthī sau khi Đức Phật Ca Diếp và chư Tăng ra hạ rồi, ông phát tâm trong sạch muốn làm đại lễ dâng y Casa Kathina đến chư Tăng và Đức Phật.

Ông bèn cho người đi cùng trong xứ Ba-la-nại, truyền rao rằng: "Ông sẽ cử hành lễ dâng y Casa đến chư Tăng và Đức Phật". Nếu ai có tâm trong sạch thì xin hùn phước vào cuộc lễ dâng y, đa thiếu tùy theo của cải. Trong lúc ấy có một người thật là nghèo khổ, cơm ăn không đủ no, không có quần áo mặc cho lành, y chỉ có một cái khổ để che thân mà thôi. Khi y nghe người ta kêu gọi như thế, y mới nghĩ rằng: "Có lẽ do kiếp trước ta không có làm phước bố thí chi, cho nên kiếp này ta mới nghèo khổ như vậy". Vậy bây giờ ta gắng tạo phước báu bằng cách hùn phước vào lễ dâng y Casa. Nhưng làm sao, ta có chi đâu mà hùn phước! Y mới nghĩ rằng, ta chỉ có cái khổ cũ này thôi để che thân, nếu đem đi bán kiếm chút ít tiền hùn vào để mua chỉ may cũng

được. Nghĩ như vậy rồi, y bèn giặt cái khổ cũ ấy đem đi bán, y phải lấy lá cây chằm lại làm khổ giả để che thân, vì vậy mà từ đó y có tên đặc biệt là Tinamānava (là người lấy cỏ và lá cây mặc). Đi bán khắp cùng không ai chịu mua vì chỉ là khổ cũ rách, sau cùng có một ông bá hộ thấy vậy mới mua cái khổ ấy với giá 1 māsaka (lỗi một đồng bạc) để cho chó nằm.

Y rất mừng rỡ đem số tiền ấy mua chỉ hùn vào để may y.

Do năng lực phước báu ấy cảm động đến chư Thiên trên mặt địa cầu đều hoan hỷ Sādhu: lành thay, lành thay, vang dội đến cõi trời Tứ Đại Thiên Vương cũng đồng hoan hỷ, luôn đến cả sáu cõi trời dục giới.

Những tiếng hoan hô vang dội ấy làm thấu đến tai Đức Vua Bārānasi, ngài bèn hỏi chuyện chi mà tiếng reo hò vang dội như thế. Quan hầu bèn tâu qua có sự.

Đức vua nghe xong lấy làm hoan hỷ, ra lệnh gọi Tinamānava vào đền.

Y trả lời rằng y không dám vào đền vua, vì không có quần áo mặc.

Đức vua bèn cho lấy một bộ y phục thật tốt ban cho y, khi y thay y phục xong liền vào chầu Đức Vua.

Đức vua phán: Trẫm nghe người vừa làm phước và chư Thiên đều hoan hỷ, vậy người chia cho trẫm phân nửa phần phước, trẫm sẽ ban thưởng y phục, xe cộ, voi ngựa, cung phi, làng mạc cho người dùng xài.

Y bèn tâu rằng: Tâu Đại vương, hạ thần vì nghèo khổ quá và mới làm phước ít quá có một lần thôi nên hạ thần không chia đâu vì sợ hết phước (theo Phật giáo, khi làm phước xong rồi chia cho kẻ khác hay là hồi hướng cho thì mình càng được thêm báu chớ không hết, ví như mình có cây đèn cho người mỗi hàng trăm hàng ngàn cái khác họ được sáng sửa thêm, nhưng phần mình cũng không mất phần ánh sáng chút nào). Đức vua bèn bớt lần lại chỉ xin chia một phần mười thôi. Y bèn nghĩ, đức vua xin chia phước như vậy mà mình không chịu chia cũng không nên, nghĩ xong y bằng lòng chia phước cho đức vua.

Khi đức vua hoan hỷ thọ lãnh Sādhu xong, bèn ra lệnh ban cho Tinamānava nào là y phục, xe cộ, voi ngựa, vàng bạc và vô số làng mạc, phong cho y làm bá hộ hưởng phước lâu dài.

Nói tích này cho rõ, chẳng những dâng y bằng vải mới được phước báu mà chỉ cần dâng chỉ để may y trong dịp lễ Kathina cũng được phước báu vô lượng trong kiếp hiện tại.

--- o0o ---

Hết